

Duhovna misel - 06. okt. 2019

TVOJA BESEDA - LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

17. nedelja med letom. Božja beseda nam danes predstavi dva vidika krščanskega življenja: vero in strežbo.

A imeti vero, živo vero, ni lahko. Apostoli prosijo Gospoda: »Poj nam vero!« (Lk 17,6). Lepa prošnja, ki bi jo lahko tudi mi vsak od naslovili na Boga. A božji odgovor preseneča in tudi v tem slučaju prošnjo: »Če bi imeli vero ...« On je tisti, ki nas prosi, naj imamo vero. Ker za vero, ki je Božji dar, je treba vedno prositi, a treba jo je tudi gojiti. Ni neka magična moč, ki pride iz neba, ni neke vrste "dota", ki prejmeš enkrat za vselej, niti ni neka vele-sila, ki bi ti razrešila življenjska vprašanja. Ker vera, ki bi prišla prav, da poteši naše potrebe, ne bi bila sebična, vsa osredotočena na nas. Vere ne smemo pomešati s dobrim počutjem ali s podobnimi občutki, s tolažbo v duši, ker imamo nekoliko miru v srcu. Vera je zlata nit, ki nas poveže z Gospodom, prinaša veselje, da smo z Njim, da smo združeni z Njim; je dar, ki je vredna vsega življenja, ki pa obrodi sad, če napravimo svoj del.

In kateri je naš del? Jezus nam da razumeti, da je v služenju. V evangeliju namreč za močjo vere takoj sledijo besede o služenju, ne da ločiti od služenja, saj sta tesno povezana, sta zvezana med seboj. Ko se z vero poveže služenje, se srce ohranja odprto in mlado ter se polni z dobrimi deli. Na ta način postane vera močna, kakor pravi Jezus v evangeliju, dela čudeže. Če hodi po tisti poti, dozoreva in postaja močna, pod pogojem, da ostane vedno povezana s služenjem.

A kaj je služenje? Lahko si mislimo, da je samo v tem, da smo zvesti svojim dolžnostim ali v opravljanju kakšnega dobrega dela. A za to ne pomeni mnogo več. V današnjem evangeliju od nas zahteva tudi, da smo krepki, korenitimi besedami popolno pripravljenost, življenje, ki je povsem pripravljeno, brez računov in iskanja koristi. Zakaj je Jezus zahteven? Ker nas je On ljubil tako, da je postal naš služabnik »v konca« (Jn 13,1), prišel je, »da bi služil in dal svoje življenje« (Mk 10,45).

In to se dogaja še danes vsakokrat, ko obhajamo Eucharistijo. Gospod prihaja med nas in v tolikšni meri, kolikor se mu zmoremo

